

Publicerad 2011-03-03 00:35 av you, always

Du är det bästa jag aldrig haft

Kudden du hade under ditt huvud luktar fortfarande som dig och en eld tänds varje gång jag märker hur man fortfarande kan se ditt avtryck där, som om du hörde hemma där. I min säng, bredvid mig. Tanken är fin, för fin. För du hör inte hemma här, du gjorde några knapptryck på din telefon och sen några minuter senare så knackade du på dörren. Som om ingenting var mer självklart. "Jag har saknat dig, du är så vacker." När de orden kom från din mun och tog ett X2000 rakt i mitt öra visste jag att det var kört. Du känner mig bättre än vad jag känner mig själv och ibland tror jag att du gör sådana saker med flit. För att ha kontroll, på något sätt. Du höll om mig hela den natten och jag gillade hur vi nästan svettades. Jag som brukar att hata svettas. Du placerade återigen din namnskylt med en liten nål rakt i mitt hjärta, det är inte första gången jag blöder för dig. Fingrarna minns vad hjärtat skrev och du kommer aldrig mig så nära igen som då. Du kommer aldrig bli min, som i att du aldrig varit. Du är det bästa jag aldrig haft och det bästa jag aldrig kommer att ha.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren you, always med Poeter.se id #33140 innehar upphovsrätten